

talt, nemlig at Fisk af egen Fangst, der ere saltede om Bord i danske Fiskefartøjer, maa indføres frit. Foruden hvad jeg allerede har anført om denne Sag, nemlig at dansk Fisk, der fiskes under Bilandene, kunne indføres frit saltede, maa her den samme Betragtning anføres, som jeg gjorde gældende med Hensyn til Østers, at Fisk, der ere fangede fra danske Fartøjer i aabent Hav, naturligvis bør kunne indføres frit som komne fra dansk Territorium. Det var de tre Punkter vedrørende Fiske-riet.

Det fjerde Punkt vedrører Agerbruget. Jeg skal ogsaa her henvise til Forhandlingerne i Fjor og kun anføre, at Jordbruget staaar ubeskyttet og ingen Beskyttelse fordrer, men maa fordre Ret til at indføre sine Raaprodukter frit. Det har fri Indførsel af de fleste af dem; men efterhaanden som der kommer ny Stoffer op, burde de gaa ind under den samme Regel og ogsaa kunne indføres frit. Det er klart, at jo større Antallet er af de forskellige Stoffer, det bruger, desto rimeligere er det, at det kan faa dem til en passende Pris, og særligt at de Ringe, som dannes saavel for Foderstoffer som andre Stoffer. Landbruget bruger, kunne faa vanskeligt ved at sætte deres Krav igennem til Fordyrelse af disse for Landbruget vigtige Produkter.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til det høje Ting og den ærede Finansministers Velvillie.

Høgh-Guldberg: Jeg kan ganske slutte mig til, hvad det ærede Medlem (Bluhme), der nu satte sig, sagde, og skal kun tillade mig nogle supplerende Bemærkninger med Hensyn til det sidste Punkt paa Lovforslaget om Foderstoffer til Landbruget (Melassefoder, Johannesbrød m. m.). Naar det er indbragt her i Tinget baade i Fjor og i Aar skyldes det, at der paa Delegeretmødet for „Foreningen for jydsk Landboforeninger“ saavel i 1899 som i 1900 er vedtaget enslydende Resolutioner om denne Sag, lydende saaledes: „Man vedtager at indgaa til Landbrugsministeriet med et Andragende om, at det ikke-toldbeskyttede Landbrug kan erholde de nødvendige Foderstoffer toldfrit indførte paa samme Maade som Salt.“ Det Foderstof, her er Tale om, er et meget sukkerholdigt Affald fra Sukkerfabrikationen, som i en Række af Aar havde en meget ringe Værdi baade for Fabrikkerne og Landbruget. I Loven (Nr. 52) af 3die Maj 1873 er man ogsaa gaaet ud fra, at Melassen

er af megen liden Betydning og har derfor fritaget den for Afgift, idet den ikke nævnes i Lovens § 2 og Bestemmelserne i §§ 24 i Slutningen, 27 næstsidsste Stykke og § 33 næstsidsste Punktum vise, at den er afgiftsfri, medens vi paa Melassen have en Indførselstold som for andre ubenævnte Varer af 10 pCt. af Værdien.

Sukkerfabrikkerne søgte oprindeligt at blive af med Melassen til Cognacsproduktionen i Frankrig; men det viste sig efterhaanden ugørligt paa Grund af den franske Indførselstold. Man havde vistnok ogsaa tænkt sig, at den kunde finde en lønnende Anvendelse i den hjemlige Brændevinsproduktion, men den bukkede under i Kampen med Kartofler og Majs. Under andre Forhold vilde Oprettelsen af de danske Spritfabrikker i den Henseende have hjulpet Sukkerfabrikationen og det dertil knyttede Landbrug. Melassen blev derefter ubrugeligt og næsten besværligt Affald.

Saa fandt man imidlertid i Tyskland paa at anvende Melassen til Kreaturfoder, idet man blandede den med forskellige tørrende Stoffer, som gjorde det muligt at forsende og fordele den. Melassen indeholder indtil 50 pCt. Sukker (Sukkerholdigheden maa ikke overstige 53 pCt.), man tilsatte da Klid, Palmemel eller andre Stoffer, som vare særdeles egnede til Opsugning, saaledes et Stof, som vi have ude i vore Tørvemoser, nemlig Mosetørv, naar den er fri for Jord og alene bestaar af indtørrede Plantedele. Meget fin Tørvemel sammenblandet med Melasse eller Blandinger med Klid og Palmemel, frembringer et Foderstof, som baade Kvæg, Heste og Svin gerne æde og trives godt ved. Der er ogsaa kommet en anden særlig interessant Anvendelse af Melassen, idet Blod, som i sig selv er et godt Foderstof, en Tid kan forhindres fra at gaa i Forraadnelse, naar det blandes med Melasse; derfor vil der ogsaa paa Slagterier kunne være Anvendelse for Melasse til Blanding med Blod. Paa denne Maade er der fremkommet en Række Foderstoffer ved Sammenblanding af Melasse med Klid — Palmemel — Tørvemel eller Blod under Benævnelsen Klidmelasse, Tørvemelasse og Blodmelasse, alt sammen noget, som Landbruget efter Opfindelsen i Tyskland benytter i voksende Grad. Prisen for denne Melasse sættes imidlertid til, hvad den koster i Udlandet, med Tillæg af de 10 pCt. som Tolden udgør. Det er altsaa, hvad de danske Landmænd maa betale for den; og det blev Landmændene let enige om — det hørte